

๒๖. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในการดูแลผู้ป่วยที่เสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับของญาติผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง ๑ โรงพยาบาลศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ
นางละอองเดือน วรรณบุตร และ นางวงเดือน บุญปรานี

บทนำและวัตถุประสงค์

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในการดูแลผู้ป่วยที่เสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับของญาติผู้ป่วย อายุรกรรมหญิง ๑ โรงพยาบาลศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ นี้เป็นการวิจัยเชิงวิเคราะห์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ในการดูแลผู้ป่วยที่เสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับของญาติ และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในการดูแลผู้ป่วยที่เสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับของญาติ กลุ่มตัวอย่างคือญาติที่ดูแลผู้ป่วยที่เสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับที่นอนพักรักษาตัวตั้งแต่ ๑ วันขึ้นไปที่ตึกอายุรกรรมหญิง ๑ โดยใช้การเลือกสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน ๗๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยได้แก่แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลทั่วไป และแบบทดสอบความรู้เรื่องแผลกดทับ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ และทดสอบความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีอัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) เท่ากับ ๐.๘๘ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้ญาติผู้ป่วยตอบแบบสอบถามด้วยตัวเอง ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ ถึง ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ สถิติพรรณนา (Descriptive statistic) ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับอธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และสถิติวิเคราะห์ (Analytical statistic) การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ค่าไคสแควร์ (X^2) สำหรับใช้ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย ระยะเวลาการดูแลผู้ป่วยที่โรงพยาบาล

ผลการศึกษา

พบว่าความรู้ในการดูแลผู้ป่วยที่เสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับของญาติอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ ๔๒.๙ และความรู้ในการดูแลผู้ป่วยที่เสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับ มีความแตกต่างกันในเรื่องระดับการศึกษา และอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนตัวแปรอื่นๆ เช่น เพศ อายุ รายได้ ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย และระยะเวลาในการดูแลผู้ป่วยที่โรงพยาบาล มีแนวโน้มที่มีความรู้ในการดูแลผู้ป่วยที่เสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับที่ความแตกต่าง แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการค้นพบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ควรมีการส่งเสริม และให้ความรู้ในการดูแลผู้ป่วยที่เสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับแก่ญาติ โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีการศึกษาที่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา และกลุ่มที่อาชีพเกษตรกรรม เพื่อเพิ่มความรู้ในการดูแลผู้ป่วยที่เสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับที่มากขึ้น และยังเป็น การเพิ่มเติมความรู้ให้กับญาติผู้ป่วยทั่วไปที่มาเฝ้าผู้ป่วยที่โรงพยาบาล